

(— s tem se je ta čedni uradnik iz dal, da je on umazani dopisun prvaških listov! —). Ko tudi to ni pomagalo, hoteli so ti poštenjaki krčmarja z denarjem podkupiti. G. Krajšek pa ni figa-mož in narodnjaški hujščaki so jo morali z dolgim nosom odkuriti. Zagrozili so še z bojkotom in poštni asistent Zmazek je krčmarja še opsal z besedami „izdajalec“ ter „svinja“... Zapomnite si, slovenski kmetje in obrtniki v Zidanem mostu: kdor noče svoje besede prelomiti, kdor se ne da kupiti kakor kos živine, komur je čast več vrednega pobalinske grožnje, — ta je za slovensko-prvaške hujščake „izdajalec“ in „svinja.“ To prsovo treba zapomniti.

Takšno so torej resnične razmere pri nas! Par v sbofilskih in protiavstrijskih načelih vzgojenih ter zagriženih narodnjakov hoče s škandali in kravali prebivalstvo razburiti in sporazumno življenje uničiti. In ti hujščaki jedo deloma cesarski kruh... Tej gonji morajo prizadeti činitelji konec napraviti. Kajti vedeti morajo, da slovenski kmetje ne soglašajo s to gonjo, da slovenski obrtniki in delavci ne marajo za to hujškarijo, — da je torej ves ropot v srbofilskih listih delo posameznih skozinsko brezvestnih hujščev. Te hujščake je treba poslati v kraje, kjer bodejo morali malo več deлатi in malo manj politikovati...

Slovensko-kmetsko, obrtniško in delavsko prebivalstvo je popolnoma na strani tistih, ki hočejo mir, ki so avstrijski in štajerski domovini zvesti, ki nočejo svojega truda polnega gospodarstva žrtvovati par hujščcem z balkanskih nazori, kateri so danes tukaj, jutri pa bogovje kje... Pravica za vse! Hujščake proč in mir bode zavladal!

okraj Slovenjgradec ter si ogledal vsled povodnji prizadeto škodo v občinah Muta, Gegenalt, St. Primon, Vuzenica, Št. Primož na Pohorju, Sv. Anton na Pohorju, Otičnik, Št. Janž pri Unterdrauburgu in Pameč. V Vuzenici obiskal je namestnik tudi obe ljudski šoli. Za takojno podporo najrevnejšim prizadetim podelil je namestnik takoj 500 kron iz deželnega zaklada zoper ujme. Popoldne podal se je namestnik potem v Trbovlje, kjer si je ogledal sanitarne odredbe zoper zadnjo epidemično nastopanje tifusa.

Za c. k. veterance, ki so v državni zvezi združeni, izdalo se bode baje določilo, da smejo njih načelniki in podnačelniki pod gotovimi pogoji in pri gotovih slavnostih ter priredbah sabljino nositi. Kakor znano, se potegujejo veteranci že davno zato, da se jim dovoli nošenje sablje.

Za rezerviste, ki so bili vsled vojne nevarnosti poklicani pod orožje in ki so vsled tega tudi v gospodarskem oziru hudo trplji, naročilo je finančno ministerstvo, da se mora glede dvijanja davkov mileje z njimi postopati. Ne sme se jih takoj zarubiti, — ker so si revščino privabilni v službi za domovino in cesarja...

Poljaki se gibljejo. Neodvisne poljske stranke, ki imajo posebni odbor v Krakovi, odpolale so poslanški konferenci v Londonu posebno spomenico. V tej omenijo, da so si poljske neodvisne stranke uresničile posebno organizacijo, katere naloga je, podpirati na Ruskem živeče Poljake v njih stremljenju po svobodi. Poljski narod noče več grozovito žalostne razmere trpeti, pod katerimi mora na Ruskem živeti. Oziri na mir Evropi ne morejo biti za Poljake merodajni in jih ne bodejo zadržali v borbi za svojo pravico. Kajti tudi Evropa ni doslej niti poskusila, urediti žalostne notranje razmere na Ruskem.

Na Hrvatskem se je imenovalo za novega bana pl. Skerleca. Za hrvatskega ministra pa je bil imenovan grof Pejacevich. Zistem na Hrvatskem se seveda ne bode spremljeni.

Kruppov škandal na Nemškem napravil je že mnogo nemira. V Kruppov fabriki se je zatrlo 7 uradnikov, ki so baje v interesu firme od vojaških uradnikov kupovali poročila. Toženi so zdaj zaradi izdajstva vojaških tajnosti, podkupljenja in nepokornosti napram vojaškim poveljem.

Odročba papeža. Kongregacija sv. sakramentov izdala je izredno važno odločbo. Mladi neopolitanski duhovnik cavaliere Arena Rocco predlagal je namreč, da naj se njegovo duhovniško lastnost razveljavlji, ker so ga svoj čas stariši prisili, da je postal duhovnik. Kongregacija je sprejela prošnjo in je res duhovnika njegovih dolnosti odvezala. Papež je to odločbo podpisal. Medtem ko se je smatralo doslej duhovniško lastnost za neizbrisljivo, je stvar s to odločbo spremenjena. Sicer pa je res, da imamo tudi pri nas jako veliko za duhovniški posel v vsakem oziru nesposobnih duhovnikov, ki so to le zaradi smešno-brezvestnega nasilja bedastih staršev postali!

kako se nam godi, in da se nam pomaga. To prosimo tudi gosp. Orniga na Ptuju. Kmetje

Stoperce. Dragi „Stajero!“ Dovoljujem se prositi, imej še za mene kotiček prostora za našega „Haupthochwürdigen“ Kečeka. Že dolga časa ni bilo nič slišati o naših Stopercach; pa ne vem, ali sem se Ti že zameril, da tako malo sprejemate naše spise? Pa itak vem, da dane bom še našel prostor v „Stajercu“. V kotiček se bom skril in našemu župniku figo pokazal... Torej na delo! Naš župnik je rekel, da vsak kdor bere „Stajerc“, ga bode vrag razstrigal in na tisoč kosov raznesel! Pa kaj? Župnik ne sam pazi, da ga ne bode vrag na tisoč kosov raznesel, kajti on gleda prerad svojo karioro Zefko. Rekel je, da moramo „Stajerca“ zatrepi in uničiti, da je „Stajerc“ „ptujska giftna krta“. Zadnjic je napravil shod za tretjerednike, na tretji red bratovščine. Iz Celja je privanda kosmat, bradati kapucin. Tega si je Keček napisal, da naj udriča čez „Stajerc“. In res! Tako je kričal in vplil na prižnici, da so mu pape slino letete na ljudi. Jaz, ki sem pri vrata stal, sem jo vun popihal. Moj tovarš, ki je iz cerkve prišel, je rekel, da je mislil, da se oblik pretrgal. Dežnik je že imel pripravljajoča bi ga odprl. Kaj ko bi bilo res groma, da bi se oblik pretrgal! Kapucin bi gotovo prispaval s prižnico v stesco. Ta kapucin je rekel, da se mora povsod v enem mesecu zatrepi „Stajerca“. Kdor bi ga še imel za naprej, ga bode Bog ferdamal in po katoliško ne bode pokopan. Keček le naj pazi, da ne bode Bog njega ferdamal; pa, saj ga je že, ker nimniker sreče, kakor le še pri svoji Zefiki. Pa veš kaj, ljubi moj Keček! Nič ti ne pomagati ali te tvoja ali Zefika, ali nič! Ti si lahko svojo glavo razbijes, veš, pa ti nič ne pomaga! Najbolje je, da si „Stajerca“ iz glave izbiješ ali pa če si ga še naročiš. Nekaj grošov še taj ženjam, če hočeš! Tvoje ali te ali Zefika pa ti nisem faušen. Nikar si nič ne misli! Sa jaz vem, da si ti tudi človek, kakor jaz, same Kristusov naslednik si Ti. E, kaj pa to, kaj res! Kečef ist kšeft, man muss leben! Gfreati! Ti tudi nečem skvariti! Bog ti žegni tvojo at te ali Zefiku. Kaj, lumpač in biksa! ga nič ve tako, kakor prej. Neko leto si bil o velikonočnem času tako pijan, ne vem, ali na veliki petek ali na veliko soboto? Na veliko soboto je bil bržčas. Nekje v dolu si žličnik skorej preobrnjeti z lžicami in skledami vred. Noge Te niso mogoti nositi, to pa samo zato, ker si prekšajt. Glavje je že težka gratala in Tvoje noge so pa že binglj, banglj, binglj, bank! He, pa nič kaj nameri! Saj nič ni zato, da sem te male striglom poštigral. Praha je bilo na Tebi tri prste debelo. Mi pa bomo še imeli „Stajerc“ če se Ti ravno tvoji kosmati lasje ježijo. Imemo ga, ko še Tebe ni bilo v Stopercach, pa imeli ga še bomo, ko Tebe več v Stopercach ne bo. Ti pa lepo na miru bodi in pazi, ali te ne svojo ali Zefiku. Bog Ti žegnaj! Še enkrat Te opozrimo, bodi na miru, sicer Ti drugo zagonimo, da bo jo! Le zapomni si moje nauke kajti to ti bo pomagal!

Tvoj najboljši prijatelj

Rogoznica tik Ptuj. Už 5 let je cesta po rogozniškim mostom, ki pelje od Matzunove te varne tja v Brstje in Markovce v tako slabem stanu, da se ljudje rajši po daljni okrajni cesti peljejo, kot bi se v to nevarnost podali ter lahko ponesrečili. Ljudje, oziroma posestniki, ki imajo v „Rušti“ posestva, prosijo že dalj časa južno železnico, da bi naj črez potok Rogoznicu na pravila primeren most, ki bi naj ustregel vsemudeležencem te ceste. Vozniki, ki peljejo v markovske fare k Matzunovi in Celottijevi opkarni, nadalje posestniki iz Rogoznice, Brstje in Spuhelj, ki spet pripeljejo žito, pšenico itd. v Rašnov mlin, kakor tudi k mlinarju Keket v Žabjak, se rajši po daljni okrajni cesti izgibajo, kakor da bi toliko sitnosti prenasi po rogozniškim mostom. Vrli okrajni odbor v Ptuj, ki je glede cest in mostov že toliko vzorne izvršil ter mu gre vsa hvala za te lepe ceste in izborne mostove, blagovoli Rogozničanom tudi tukaj pripomoci, da bode voditeljstvo južne železnice tudi kaj trpežnega pri rogozniškem mostu izvršilo ter ne bode treba od 1859. leta eno vsako drugo leto pri ravnateljstvu na Dunaju poslati za popravek ceste, za nekaj mesecev tra-

Zahtevajte

398

pri Vašem trgovcu ne samo
„kocke za govejo juho“, nego
izreono

MAGGI -JEVE kocke

po 5 v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Listi poročajo sledeče: Z ozirom na velike povodnje in grozovite nevihte, ki so povzročile po vsej Štajerski izredno škodo, hoče ministerski predsednik grof Stürgkh še enkrat poskusiti, da privede štajerski deželni zbor do delavnosti. Bržkone se bode deželni zbor tekom meseca avgusta še enkrat sklical. Ako bi pa slovenski poslanci svojo zločinsko in brezvestno obstrukcijo vključi bedi ljudstva zopet nadaljevali, potem bi vlada deželni zbor takoj razpustila in nove volitve razpisala. Te nove volitve bi se potem novembra ali decembra meseca vrstile. — V zadnjem hipu smo izvedeli, da se to jesensko zasedanje bržkone ne bode vršilo, da pa tudi deželni zbor za sedaj ne bode razpuščen. Torej zopet znano načelo: Fortgfretten...

Štajerski c. k. namestnik grof Clary podal se je zadnje dni v avtomobilu v politični

Ptuj. (Kmet v nesreči.) Zadnji ptujski sejem dne 5. t. m. je nam zopet žalostni dokaz, v kako nesrečo nas tira prvaška politika. Cene so se pri živini tako znižale, da se mora človek razjokati, kadar je v sili, da prodaja živilo. Mlada živila, telice in biki, so se prodali po 40–50 h. Voli po 60–70. Neki kmet je prodal par volov 600 kg žive vase za 230 K, to je kila po 38 h. Ali to ni grozno? In to mora kmet v sili storiti, ker nima sena, da preživi živilo čez zimo, ker je Pesnica preplovila zopet travnike. Tako se godi kmetom tudi v drugih krajih. Ravno Pesnica nam dela škodo na milijone. Ne moremo si sami pomagati in zdaj se čuti siromaštvo, kadar kmet živilo napoljeni mora. Kdo pa je krov, da Pesnica ni regulirana? Naši slovenski poslanci!!! Raje pustijo kmeta na poginu, kakor da bi nam gospodarstvo vzdignili in pomagali. Mi vas vprašamo, ali se ne sramujete vaše lažnjive politike, da z ljudstvom tako ravirate? Mi se budem obračali na nemške poslane, da državi pokažejo,

Dopisi.